

Yaşamak Ağrısı

— gölge06 · 22 Mart 2018

yaşamak dediğin nedir ki
beşik ile tabut arası
bir kalp çarpıntısı
bir değil, iki değil çoğu zaman
pusulası pus'lanır hayatın
rotası şaşar
buğulanır kalbin aynası
o masum düşlerin üstüne flu bir sis çöker
kanayan bir gökyüzü olur yüzün
bir senin gemin karaya vurur bu kallavi okyanusta
fırtınalar hep sana patlar
gök gürültüsü gibi gurlese de küfürlerin
ateş çemberinde akrep gibi kendi acını kendi zehrine banar'sın
öfkeli yumruğun şimşek gibi yırtsa da gökyüzünü
bir sağanak olup yağamayınca...
bir bulutun, nasıl çaresiz kaldığını anlarsın
uğur böceğinin kanatlarına ağır gelir mütevazı dileklerin
zemheri vurur çiçeğini
kurt basar geceni
dört bir yana savrulur cılız umutların
peşlerinden umutsuzca koşarsın, koşarsın...
puşt gecelerde kaybedersin masum gülüşlerini
ağlarsın, ağlarsın...
fırlatıp atmak istersin göğsünden kalbini
sonra...
bir çocuğun gülen gözlerinde bir anneyi görürsün
sevilmenin değil, sevmenin ölümsüzlüğünü
ağlatmanın değil, asıl maharetin güldürmek olduğunu
o annenin çırpınışından anlarsın
bazen dağınık bir eve benzer aşk
kokuşmuş, kirli
neresinden tutsan elinde kalır
sevmeler amortiden, sevdalar koftidendir
güneş başkalarına doğar, sen aşkın hep kuzeyinde kalırsın
yine de, boynum kıldan ince dersin aşka

aşk ki...
ah o aşk...
bir uzun eyvah olur sana
en sevdiğin, en zayıf yerinden vurur
canımdan can dediğin, canından can alır
gitmez sandığın bir sabah çeker gider
el olur ellerin olur
aşk denilince susar kalırsın
aşkı bir ganimet sanırken...
nasıl bir talan olduğunu anlarsın
topraktan gelinip toprağa gidilen bu yolculukta
küçük bir rüzgarla, bütün kapılar yüzüne kapanır
kime el uzatsan...
acının namlusuna sürer seni
hangi kapıyı çalsan, kapı duvar
dostlukmuş, arkadaşlık'mış çürük elma gibi kokar
en yakınının bile duymaz çılgınlığını
sürüden ayrılmış kılıç balığı gibi yapayalnız kalırsın
o berrak su gibi gördüğün yüzler, çamurlaşır
paha biçilmez tablo gibi en yükseğe astığın
merdiven altı bir eşya gibi ucuz'laşır
dostluğunda aslında bir yalan olduğunu anlarsın
doğarken kan revan doğup, ölürlen tertemiz sularla arındığımız,
bu yaşamak ağrısı
bazen dayanılmaz olur
büyük balığın küçüğü yuttuğu bu karanlık denizde
ölümle yaşam arasındaki o ince çizgi silinir
beyninin duldasında uyuyan yarasalar
hep birlikte kanat çırpar
ambulans sirenleri kulaklarında delirir
"denize düşen yılanı sarılır" mevzu, işte tamda böyledir
usulca son bir kez nefes alırsın
pire için neden yorgan yakıldığını
işte o gün anlarsın